

църквѣ отъ учены проповѣдници на български языкъ , и народъ-тъ ся стичаше усърдно да слуша мъдры-тѣ христіански и нравственны поученія. Въ 889 г. новый-тъ императоръ Левъ Филосовъ зе да притѣснява български-тѣ търговцы въ Цариградъ, което Симеонъ кѣту научи и писа на императора, да ги облеghi споредъ условія-та на мира ; но императоръ-тъ не зе писмо-то му во вниманіе. За туй Симеонъ дигна на Гърцы-тѣ бой, които разби и съсипа въ Тракиѣ.

Левъ кѣту ся уплаши отъ Симеоновѣ-тѣ голѣмѣ силѣ, поиска помощъ отъ Угры-тѣ, и на другѣ-тѣ годинѣ удари на Българіѣ по сухо и водѣ. Симеонъ кѣту ся виде неприготвенъ да ся бие съ двама непріатели, защото бѣше хитръ, тосъ часъ заключи миръ съ Гърцы-тѣ, слѣдъ който обърна оружіе на Угры-тѣ, и кѣту ги изгони, тога ся повърна на Гърцы-тѣ, на кои-то въ 893 г. нападна при Градецъ съ големѣ силѣ и ги изби доединъ. Слѣдъ тѣзи пагубѣ, Левъ заключи срамотенъ за себе си миръ со Симеона въ 911 г., и умрѣ въ същѣ-тѣ годинѣ, а на мѣсто-то му ся възцари Александръ, комуто Симеонъ прати посланници, да подтвърди мира, но той ся отказа и испѣди посланници-тѣ съ безчестіе.

Симеонъ за това безчестіе поведе си войскѣ-тѣ и тръгна за Цариградъ, гдѣ-то стигна до Златны-тѣ врата безъ никое противленіе : зашто Гърцы-тѣ имахъ тога междуособнѣ войнѣ. Но кѣту пригледа гръцки-тѣ крѣпости, чи ще искѣтъ голѣмы трудности додѣ ся приземнѣтъ, съгла-